

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Перник, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Явор П. Джамалов

като разглежда докладваното от Явор П. Джамалов Гражданско дело №
20231720105487 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Молителят Л. Е. К., ЕГН: *****, гр.***, моли по реда на настоящото производство съдът да постанови решение, с което да приеме за установено спрямо Териториално поделение на НОИ - гр.Перник, с административен адрес: гр. Перник, ул."Отец Паисий" 50, представлявано от директора й И.П., че Л. Е. К., ЕГН: ***** е работила по трудов договор на длъжност „барман” в периода 01.03.1999г. до 01.09.1999г. с работодател и осигурител СД,****- гр. Перник с ЕИК: *** при условията на пълен работен ден и пълна работна седмица, който стаж се признава за осигурителен такъв.

Ответникът по молбата ТП на НОИ -гр.Перник, е изразил становище, че искането следва да бъде доказано с допустимите за това доказателствени средства.

Съдът, като взе предвид твърденията в исковата молба и събраните по делото доказателства, намира следното:

По делото са представени като писмени доказателства : Удостоверение изх.№5510-13-7/24.11.2023г.; Констативен протокол изх. №КП-5-13-01437463/18.10.23г.; Уведомително писмо от 03.11.2023г.; Излечение от тр. книжка на Л. К.; Справка от регистър Булстат.

Разпитания свидетел В.И.К., за която видно от представената Справка от регистър Булстат се е явявала съдружник в СД,****- гр. Перник с ЕИК: **, за процесния период и на която съдът дава вяра, заявява, че с молителката са работили заедно, на смени, в заведение на ъгъла на Ингилизка махала на длъжност „барман“ за периода 01.03.1999г. до 01.09.1999г.

на пълен работен ден на минимална работна заплата. Същата заявява, че тя и съпруга и затворили заведението на следващата година, като документите били прибрани в чувал на тавана, но синът и правил миналата година почистване на тавана и документите били изхвърлени, защото не знаели, че може да потърбват на някого.

В случая, за трудов стаж преди 1999г. условията, реда и сроковете за признаване на този трудов стаж, както и условията и сроковете за внасяне на осигурителните вноски за зачетен трудов стаж и условията за взаимно зачитане на трудовия стаж и осигуреното време по различните осигуровки са били предмет на уреждане от съответните правилници, (чл. 164 ЗР на КТ/1951 г. (отм.). В случая осигурителния стаж, посочен и отбелязан в трудовата книжка на молителката, съвпада с трудовият стаж, който се зачита за трудов стаж и трудов стаж за пенсиониране съгласно правната уредба, която е била в действие по време на работата на ищеца по трудов договор при този работодател.

Съгласно § 9, ал.1 от ПЗР на КСО времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс.

На следващо място, в 149, ал.1 от дял III на КТ от 1951г.- императивно е посочено, че невнасянето от предприятието, учредението или организацията следващите се осигурителни вноски не лишава в никакъв случай работниците и служителите от правото да получават всички парични обезщетения, помощи и пенсии.

Наличието на писмено доказателство предпоставя допустимостта на събраните по делото свидетелски показания, като е спазено ограничението относно кръга на лицата, които могат да бъдат допуснати като свидетели, а именно такива, които от своя страна притежават писмени доказателства, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател през периода, през който е положен претендирания стаж независимо, че тези изисквания съгласно ЗУТОССР са неприложими в настоящето производство а са допустими всички доказателства предвидени в ГПК. Показанията на свидетеля подкрепят изложеното в исковата молба.

Изложеното аргументира извод за основателност на предявената претенция.

Предвид изхода на делото ответната страна следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски от ищеца, като в тази връзка същата прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение. Представен е списък по реда на чл80 ГПК и писмени доказателства, че в полза на процесуалния представител на ищеца е изплатена сумата от 600.00 лева. Съгласно наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, в случая минималното такова е 750.00 лева, за защита по охранително производство, без материален интерес, поради което възражението за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение се явява неоснователно .

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Териториално поделение на НОИ - гр.Перник, с административен адрес: гр. Перник, ул.”Отец Паисий“ 50, представлявано от директора й И.П., че Л. Е. К., ЕГН: *****, от гр.*** е работила по трудов договор на длъжност „барман” в периода 01.03.1999г. до 01.09.1999г. с работодател и осигурител СД,***- гр. Перник с ЕИК: ***, при условията на пълен работен ден и пълна работна седмица, който стаж се признава за осигурителен такъв.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ - гр.Перник, с административен адрес: гр. Перник, ул.”Отец Паисий“ 50, представлявано от директора й И.П., да заплати на Л. Е. К., ЕГН: *****, от гр.*** направените по делото разноси в размер на 600.00 лева, изплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____